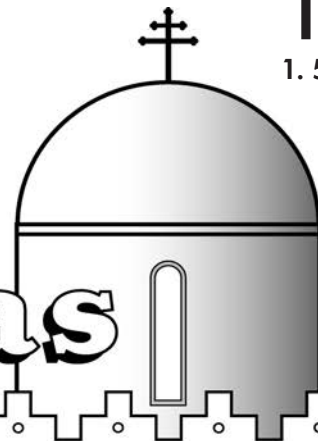


Modlitbový zápas



ROK 2012

"Na tvojich múroch, Jeruzalem, ustanovil som strážcov: celý deň a celú noc nikdy nech nemlčia!
Vy, ktorí upomínate Pána, nesmiete mať pokoja, kým nepostaví, kým neurobí Jeruzalem ozdobou na zemi!"

Iz 62. 6 - 7

O ODPUSTENÍ

2. ČASŤ

KEĎ SA POHORŠUJEM, ZVÄZUJEM INÝCH

Tým, že sa pohorším nad niekým, vzniká nasledujúci proces tohoto hriechu: odsúdenie a potom ohováranie.. Toto všetko vytvorí trojitý blok (zviazanosť):

1. medzi mnou a bratom. Človek sa pohorší:

- a) keď mu niekto ublíži,
- b) keď vidí nesprávne jednanie,
- c) keď počuje o nesprávnom jednaní.

2. medzi mnou a Bohom.

3. medzi ním a Bohom.

ČO JE TO ZVÄZOVAŤ A ROZVÄZOVAŤ?

Je to akt určitej moci. Ja môžem zväzovať niekoho svojím hriechom. Ale môžem takisto Kristovou mocou zväzovať démonov. Rozväzovať, uvoľňovať, oslobodzovať v duchovnej oblasti môžem len mocou Kristovou. Keď odpúšťam, rozväzujem. Bez

viery a pokory nemôžem dobre

PRETO SA BUDEM UŽ DOPREDU BRÁNIŤ, ABY SOM NIKOHO NEODSÚDIL, PRETOŽE SÚD PATRÍ PÁNOVI.

odpustiť. Týmto čnosťami sa spájam s mocou Kristovou.

Preto sa budem už dopredu brániť, aby som nikoho neodsúdil, pretože súd patrí Pánovi.

Alebo proti kritickej a odsudzovacej myšlienke postavím toto slovo: „Keby ste vedeli, čo to znamená: »Milosrdenstvo chcem, a nie obeť,« neboli by ste odsúdili nevinných. (Mt 12,7)

Lenže moje „JA“ preniknuté duchom pýchy nechce priznať bližnému jeho dobrú vôľu. Nechce pripustiť, že on jedná len s tým svetlom, ktoré má, a že inak nemôže. Ak ho odsudzujem, potom vlastne odsudzujem Boha, že mu nedal viac svetla. A tak, hoci nepoznám Božie tajomstvo, chcem podľa svojho rozumu určovať, čo a ako by malo byť. Nepo-

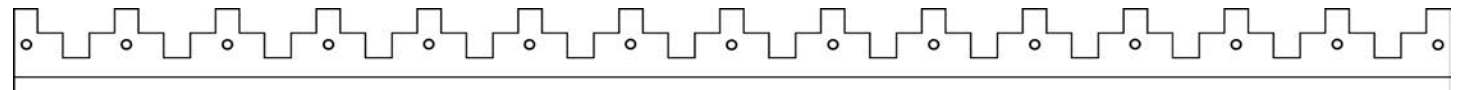
znám tajomstvo hriechu ani tajomstvo Božieho milosrdenstva. Ako často my ľudia radíme Bohu, čo by mal a nemal. A čo je to? Je to slepota väčšia, ako mal ten brat, ktorého odsudzujem zo slepoty. Tento druh slepoty-pýchy prechádza do hriechu vzbury a rúhania proti Bohu.

A ďalej: Ja odsudzujem bližného, že je slepý. Ja v tej veci slepý nie som, ale aj tak podľa poznaanej pravdy nekonám. Teda tým horšie pre mňa. Človek má vo zvyku jednať a súdiť podľa normy, ktorá odpovedá miere jeho poznania, a ktorou má merať seba. Lenže on touto mierou meria svojich bližných a vynáša rýchle súdy nad ich jednaním.

Bližný je slepý a je ospravedlnený, lebo nevedomosť nerobí hriech. Bude síce potrestaný, ale menej. Ježiš hovorí:

„Toho sluhu, ktorý poznal vôľu svojho pána, no nepripravil sa a nesplnil jeho vôľu, veľmi zbijú. Toho, ktorý ju nepoznal a urobil niečo, za čo si zaslúži bitku, menej zbijú. Kto mnoho dostal, od toho sa bude mnoho požadovať, a komu veľa zverili, od toho budú viac žiadať.“ (Lk 12,47-48)

Človek notoricky vyžaduje, aby sa ten druhý už konečne pokoril, priznal svoju pýchu a zme-



nil svoje jednanie. Chcel by ho logicky pritlačiť k stene a donútiť, aby jednal tak, ako mu ukazujem ja, ako je to jasné mne. Ale čo je toto? Túto normu, ktorú dávam druhým, musím najskôr obrátiť na seba. Čo mi na tento postoj povie Pán? On mi povie: „*Pokrytec, vyhoď najprv brvno zo svojho oka! Potom budeš vidieť a budeš môcť vybrať smietku z oka svojho brata.*“ (Mt 7,5)

A keď pôjdem ďalej, Pán by mi povedal k mojej minulosti: „*Toto si robil a ja som mlčal.*“ On mlčal a mal so mnou trpezlivosť. Roky mal a má so mnou trpezlivosť, a ja nechcem mať trpezlivosť so svojím bratom. Taký som slepý a hlúpy, keď odsudzujem brata. Keby som bol aspoň prezieravý už kvôli sebe, potom by som vedel, že : „*Láska a milosrdenstvo prikrýva mnoho hriechov.*“ a „*Blahoslavení milosrdní, lebo oni dosiahnu milosrdenstvo.*“ (Mt 5,7) Svojou ľudskou spravodlivosťou nemôže obstáť pred Božím súdom ani jeden človek. **Boh dáva normu nášho vlastného súdu do našich rúk: „ako my k blížnemu, tak On k nám.“**

Toto je pravá múdrosť: byť milosrdný k blížnemu, neodsudzovať ho a nezáväzovať. Keď toto urobím, potom aj ja dostanem milosrdenstvo pred Bohom a ani ja nebudem odsúdený a zviazaný. Neodsudzovanie blížneho ma robí slobodným. „Keby ste vedeli, čo to znamená: »*Milosrdenstvo chcem, a nie obeť,*« neboli by ste odsúdili nevinných. (Mt 12,7)

A mne sa stále zdá, že ten druhý sa nechce polepšiť. Nechcem u druhého znášať jeho chybu, zlovyk. Ale koľko mojich zlovykov museli odo mňa znášať iní? Ja s druhými jednám tak, že im nemilosrdne vytknem ich chyby, alebo to robím za ich chrbtom. Ja chcem odstraňovať

chyby blížneho aj za cenu veľkej bolesti, ktorú mu pôsobím. Nechcem čakať, až situácia u neho dozreje a zmení ho sám Boh. Nechcem niesť jeho bremeno.

„*Neste si vzájomne bremená, a tak naplníte Kristov zákon.*“ (Gal 6,2)

Ako môžem viesť ľudí k pokániu a k obráteniu, keď ja sám nemám milosrdenstvo?

Pán to robí pomaly aj za cenu, že tým druhí trpia. On berie utrpenie na seba a posilňuje tých, ktorých uzdravuje.

APOŠTOL MUSÍ BYŤ TRPEZLIVÝ!

Je nutné, aby sme sa v trpezlivosti cvičili. Starý človek má vybudované určité automatizmy, takže sa nemusíme ani nútiť a jednáme spontánne, keď kritizujeme a odsudzujeme svojho brata.

Je treba si to najskôr uvedomiť a potom sa podľa toho zariadiť. Sme veľmi zraniteľní, aj keď počujeme ohováranie.

Príklad: Budem počuť, ako niekto kritizuje iného, ktorého poznám málo alebo ho vôbec nepoznám. Vypočujem to a nechám sa kritikou strhnúť, a aj keď toho človeka nepoznám, tak ho odsudzujem vo svojom srdci a veľmi ochotne. Bez toho, že by som reč kriticky skúmal, uverím ohováraniu. Nevychádzam z úžasu, ako ľahko prikladám svoje srdce ku ľži a k ohováraniu a verím tomu, ale pravdu, zvlášť o sebe, tú prijať nechcem, to sa mi nepáči.

Teda odsudzujem človeka, ktorého nepoznám. A keď by niekto niekde inde o dotyčnom hovoril pekne, tak ja pridám tú kritickú poznámku, aby som ho obral o dobré meno aj u tých, ktorí ho majú v úcte. Aký chorobný sklon máme k súdeniu. A

keď ho neodsúdim slovom, tak ho odsúdim aspoň vo svojom srdci. Teda odsudzujem človeka, ktorého nepoznám, a ktorý mne neublížil. Pozrime sa na Ježiša. Jemu pribili ruky aj nohy a On prosí Otca o odpustenie! „*Otče, odpusť im...*“ A ja? Mne ten človek nič neurobil. Ježišovi áno.

„*Tí, ktorí hrešia, v sebe znova križujú Božieho Syna a vystavujú ho na posmech.*“ (Hebr 6,6)

„... *toho Ježiša, ktorého ste vy ukrižovali*“ (Sk 2,36)

Kto vy? My všetci. A znova a znova ho zabíjame – každým odsúdením, ohováraním, neodpustením. My pribíjame na kríž Ježiša – robíme Ho bezmocným, takže nemôže odpúšťať ani nám ani ostatným!

Ježiš trpí a odpúšťa. Ja nielenže som sa za dotyčného nemodlil, ani nepostil, ani netrpel, ale suverénne ho odsudzujem.

Neprosím za neho o odpustenie podľa Ježišovho vzoru, ale ani nechcem odpustiť. Ja môžem povedať strašné slovo: „Pre tohoto človeka žiadne milosrdenstvo, ale spravodlivosť“. Ja na jeho hriechy i nevedomé zvolávam Božiu spravodlivosť a vyradujem ho z milosti a staviam ho pod zákon. Ja volám svojou kritikou: žiadne milosrdenstvo, ale spravodlivosť!

Lenže podľa zásady, „*akou mierou meriate, bude namerané aj vám*“, na seba berieme normu Božej spravodlivosti, pretože odsudzujem brata. Keby som bol milosrdný, dosiahol by som aj ja milosrdenstvo, ale keď vyžadujem prísnu spravodlivosť, tak ona dopadá aj na mňa.

Prečo sme takí hlúpi? Pýcha je to, čo nás tak zaslepuje, že ublížime bratovi, ale aj sebe.

Aké je to hrozné, neodpustiť vo svojom srdci. Ruším milosr-

denstvo, a je to brat, ktorý mi nijako neublížil. **Ježiš, pribitý na kríži, má veľké bolesti, a prosí o milosrdenstvo. Mňa nič nebolí a odpustiť nechcem.**

Vaša redakcia

Kto mi otvorí

S našim spoločenstvom sme si na vianočné sviatky pripravili krátku evanjelióvu scénu o tom, ako sv. Jozef a Panna Mária klopali v Betleheme na mnoho dverí, ale niekde ich odmietli, inde ani neotvorili a Spasiteľ sa narodil v stajni. Taká scénka otvárala srdcia, keď si uvedomili, že Ježiša už od začiatku ľudia odmietali. Týmto pôsobom sme niesli vianočnú zvesť po domoch, bytoch, úradoch, nemocniciach...Končila tým, že anjel oslovil prítomných takýmito slovami: „Veď tak Boh miloval svet, že dal svojho jednorodeného Syna, aby každý, kto v Neho verí, nezahynul, ale mal večný život. (Jn 3,16) Všetci zhrešili i ty! Nikto nie je spravodlivý! Ani ty! Odplata za hriech je smrť, ale život večný je v Kristovi Ježišovi. (Rim 6,23) Ježiš je teraz neviditeľne prítomný. Stojí pri dverách tvojho srdca a klope. „Hľa stojím pri tvojich dverách a klopem. Kto mi otvorí, k tomu vojdem.“ (Zjv 3,20) Otvor Mu svoje srdce a prijmi Ho. Prijímaš Ježiša ako svojho Spasiteľa a Pána? Povedz Mu teraz svoje ÁNO! A na znak, že si Ho prijal, sa prežehnaj.

Mnohí mali slzy v očiach, keď si uvedomili, ako veľmi sa ponižil Boží Syn z lásky k nim a dojatí Mu otvorili svoje srdce. Niektorí dokonca plakali, tak sa

ich dotkla Božia láska. Zašli sme aj na onkologické oddelenie. Veď tam sú tí, ktorí Boha uvidia najskôr. Všade nás pustili, len do jedných dverí nie. Povedali nám, že tam zomiera mladý chlapec. „Práve preto tam musíme ísť!“ nástojili sme. Nakoniec tam pustili iba „anjelov“. Tí mu krátko svedčili o Božej láske a spáse, ktorá je jedine v Ježišovi Kristovi. A potom mu položili otázku, či prijíma Ježiša ako svojho Spasiteľa a Pána. Odpovedal: „ÁNO!“ Zavrel oči a vydýchol naposledy. Stihol to! Veď Božie slovo hovorí: „Lebo srdcom veríme na spravodlivosť a ústami vyznávame na spásu.“ (Rim 10,10) a „Tým, ktorí Ho prijali, dal moc stať sa Božími deťmi...“ (Jn 1,12)

Modlitba za dobrú smrť

Pred istým časom som vypo-máhal v nemocnici ako kaplán. Na JIS-ke ležala v kóme jedna pacientka A.T. už predtým, ako som do tejto služby nastúpil. Navštevoval som ju každý deň... Vedel som totiž, že pacienti, ktorí sú v kóme i napriek tomu vnímajú určité veci, čo sa okolo nich dejú alebo čo sa hovorí. Dával som jej požehnanie a krátko predtým sa modlil. Raz som svoju službu končil o tretej hodine ráno. Zaváhal som, či zájsť aj na JIS-ku tak neskoro, ale vošiel som, veď keby dnes v noci zomrela, mal by som výčitky. Mesiac v splne svietil do izby. Po chvíli prišla myšlienka: „Ona nebola na sv. spovedi. Odpusť jej hriechy!“ Tak som sa nahlas pomodlil modlitbu ľútosti a potom som nad ňu vystrel ruky a vyslovil slová absolúcie. Vtom sa A. naraz prebudila, sadla si na posteli a pozerala sa cez izbu na

kríž, ktorý visel na protifahlej stene. Roztiahla ruky ako na privítanie a zvolala nahlas jedno jediné slovo: „Ježiš!“ Krásny úsmev rozžiaril jej tvár skôr ako klesla späť na vankúš a zomrela. Bol som úplne bez seba, ale nemal som strach. Bolo mi jasné, že Boh nedovolil A. zomrieť skôr, než sa oslobodí z pút hriechu, ktoré ju držali.

Po pohrebe mi jej sestra povedala jednu vetu, ktorú by som chcel teraz povedať všetkým: „Ako deti nás učili, aby sme sa modlili za dobrú smrť, aby sme mohli zomrieť v Božej milosti...“

o. T.

Modlitbový víkend

V práci máme pohyblivý rozvrh, kvôli tomu som sa celý rok nedostala na modlitbový víkend, ktorý sa koná raz za dva mesiace. V októbri som si kúpila lístky na vlak, že tentoraz určite budem cestovať, ale čím viac sa blížil termín, tým viac pribúdali pochybnosti, či to vyjde. Jedna kolegyňa šla na materskú a na jej miesto nikto nenastúpil. „No a druhé majú rodinu, kým ja som slobodná...“ Snívať o modlitbovom víkende bolo nereálne. Kolegyňa, ktorá bola moja posledná nádej, ma zastúpiť odmietla. Obrátila som sa teda na Pána Ježiša so slovami: „Pane, ak aj Ty chceš, aby som šla na to modlitbové stretnutie, prosím, urob niečo. Nech sa deje Tvoja svätá vôľa!“ Na druhý deň prichádzam do práce a staršia kolegyňa mi sama od seba vraví tieto slová: „Ja prídem v sobotu namiesto teba do práce.“ To mi povedala vo štvrtok a v piatok som mohla cestovať. Chvála Pánovi! On vie, ako veľmi sa potrebujem povzbudiť vierou iných a stretnúť sa s Ním na intenzívnejších modlitbách, aby som mala

silu do každodenných starostí.

N.

Nestrácajte nádej

Chcela by som povzbudiť do vytrvalej modlitby tých, ktorí strácajú nádej. Moja dcéra sa vydala, ale nemali deti 2, 5, 10, 12 rokov. Celá rodina sme sa modlili, mladí sa paralelne liečili. Ja som sa za to po svojom obrátení modlila každý týždeň v spoločenstve. Raz nás jedna spolusestra obdarovala obrázkami. Mne zostal posledný – a na moju radosť bol na ňom malý Ježiško. To ma povzbudilo ešte viac do modlitieb a už onedlho mi dcéra oznámila, že čaká dieťaťko. Objala som ju a povedala jej: „Nech ňa Pán žehná, aj ja ti žehnám, aby si ho šťastne vynosila a porodila.“ A v

septembri nám Pán daroval Emilka. Nesmierne vďačná Bohu za darovanú milosť

Mária

Nezaváhal

Môj 12-ročný syn pomáhal pri misii, ktorej cieľom bolo rozšíriť DVD s religijnou tematikou. Pritom sa ocitol v situácii, keď bolo treba na dokončenie misie investovať z vlastného vrecka nevelkú sumu. Pre chlapcov v jeho veku je to iné ako pre nás dospelých. Ale nazaváhal. Pre Ježiša to urobil rád. A len čo rozdal posledné DVD na chodníku našiel presne toľko, koľko dal na Božie dielo. Pre syna to bola radosť: Boh vie o jeho službe pre Neho!

D.

Nie je priskoro

Môj kamarát mal v škole problém kvôli viere. Pre svoj tzv. fanatizmus bol trňom v oku jednej vyučujúcej. Došlo to tak ďaleko, že dala na pedagogickej rade návrh na jeho vylúčenie zo školy. Keď mu víťazoslávne oznámila, že zajtra budú na porade prejednávať tento „bod“, len sa jej spýtal: „A mysleli ste na to, ako sa za toto budete zodpovedať na Božom súde?“ Odvrkla: „Pre mňa je na to myslieť priskoro!“ Na druhý deň, keď ho zavolať riaditeľ, myslel si, že mu oznámia jeho vylúčenie, ale dozvedel sa opak. Tá vyučujúca na poradu neprišla, pretože ju odviezli na JIS-ku. Na druhý deň zomrela. A to len pred 2 dňami suverénne vyhlásila: „Pre mňa je na Boží súd myslieť priskoro!“ Kiež je táto udalosť výstrahou pre tých, ktorí zmýšľajú podobne.

Ivan

AKO SA MODLIŤ ?

Motivácia

Modlíme sa za obrátenie, duchovné prebudenie a záchranu Slovenska. Modlite sa za konkrétne problémy vo farnosti, a to v jednote. Modlitbový zápas sa skladá:

1. Svätá hodina, ktorá je daná od 20⁰⁰ do 21⁰⁰. Modlia sa ju všetci členovia modlitbového zápasu. Odporúča sa, aby sa ju modlila každá kresťanská rodina spoločne doma. O 21⁰⁰ hod. dávajú kňazi požehnanie, predovšetkým modliacim sa. Je dobré upozorniť, aby ľudia chorí a spútaní otrockými okovami zlého (alkoholom, hracími automatmi, nečistým duchom, okultnými putami) s veľkou vierou prosili Pána Ježiša za oslobodenie a s vierou prijímali v túto hodinu požehnanie. Počas sv. hodiny aj počas modlitbovej stráže je dôležité mať konkrétny úmysel, za ktorý

sa modlíť. Počas modlitby si uvedomovať Božiu prítomnosť a pravdu, že „Bohu nie je nič nemožné“ (Lk 1,37) a so živou vierou sa na Neho obrátiť. Vzorom pre túto modlitbu sú nám Abrahám, Jakub, Mojžiš, Eliáš, Nehemiáš, Judit, Panna Mária. Možno sa modliť sv. ruženec a iné cirkevné modlitby.

2. Modlitbová stráž. Jednu modlitbovú skupinu tvorí 23 ľudí. Každý člen má jednu konkrétnu hodinu dňa modlitbovú stráž (20:00 – 21:00 hod. je spoločná). Takto sa modlí celý deň nepretržite. Za skupinu je jeden zodpovedný. Každý by mal mať zoznam svojej modlitbovej skupiny.

Režim modlitieb

Takto vytvorené modlitbové skupiny na celom území Slovenska majú svoju modlitbovú stráž rozdelenú podľa krajov:

– bývalý Západoslovenský kraj od 1. do 10. dňa v mesiaci;
– bývalý Stredoslovenský kraj od 11. do 20. dňa v mesiaci;
– bývalý Východoslovenský kraj od 21. do 30. (31.) dňa v mesiaci.

Nie je nutné, ale odporúča sa: Pred 10-dennou strážou, najlepšie v nedeľu, sa skupina stretne a podajú sa návrhy, za čo je potrebné sa modliť. Je dobré, aby sa na modlitbách bojovalo za aktuálne problémy vo svojom najbližšom okolí (napr. za problémy rodiny, zamestnanie, za obrátenie nejakého človeka, za uzdravenie, za oslobodenie od alkoholu, za zastavenie šírenia siekt v okolí a pod.). Môže sa ľosom určiť, ak je viac návrhov. Po skončení 10-dennej modlitbovej stráže sa skupina (v nedeľu) podelí so svojimi skúsenosťami z modlitbového zápasu.

„Slovensko nezachráni nikto, iba Boh. Ale On to neurobí bez teba!“ (citát otca biskupa Rudolfa Baláža, 12. 7. 1997, Žilina)
Modlitbový zápas chce podporovať Evanjelizáciu 2000, vyhlásenú sv. Otcom i našimi biskupmi 13.5.1997 v Nitre a 11.7.1997 v Žiline; otec kardinál Ján Ch. Korec vtedy vyzval modlitbové skupiny k veľkej úlohe: „Premodľujte Slovensko!“
Toto je výzva, ktorú by mal každý kresťan zodpovedne realizovať.

Kontaktná adresa: Pavol Karol, Dargovských hrdinov 5, 066 01 Humenné
Prosíme Vás, pošlite nám vaše svedectvá a skúsenosti s modlitbou. Tento časopis si robíte sami.